

To není operace míchy, potrhal si břicho smíchy!

FESTIVALOVÉ NOVIN(KY)

středa 17. 2. 2010

DNES SOUTĚŽÍ

David Matásek jako Jaromír Jágr, slavný kladenský hokejista, ale i celý soubor Středočeského divadla Kladno se dnes budou ucházet o přízeň odborné i studentské poroty a hlavně o hlasy vás, diváků, v komedii **Jaromír Jágr, Kladeňák**. Režisér Tomáš Svoboda spolu s autorem Petrem Kolečkem namixovali koktejl zábavy, legrace, filozofie i melancholie a jsou hodně zvědaví, co vy na to...

A ZÍTRA VÁS POBAVÍ

V odpoledních hodinách si budou konkurovat mladí herci pornoprůmyslu se staršími pohasínajícími vykonavatelkami „nejstaršího řemesla“. O půl páté vás na Jevištní zkušebně budou bavit herečky Východočeského divadla v nové komedii **Nejstarší řemeslo**, zatímco v pět hodin odpoledne se vám na Hronovické scéně představí mladí pražští herci Teatra NOD v muzikálu **Pornohvězdy**.

Možná trochu lechtivé odpoledne vyváží od sedmi večer v Městském divadle soutěžní představení **Ještěři**, s kterým do Pardubic zavítá soubor našeho souseda, královéhradeckého Klicperova divadla. Ani zde nebude nouze o legraci, zpěv a trochu toho vzrušení s erotickým nádechem.

Stalo se druhý den ...

ODPOLEDNE NA JEVIŠTNÍ ZKUŠEBNĚ „UKLÍZELA“ ESTER KOČIČKOVÁ ZA DOPROVODU UKRAJINSKÉ KLAVÍRISTKY KATERYNY KOLCOVÉ. JEJICH SPOLEČNÝ ÚKLID / PRYBIRANNJA BYL PŘÍJEMNÝM ZAHÁJENÍM FESTIVALOVÉHO ÚTERÝ.

Z JEVIŠTNÍ ZKUŠEBNY SE ESTER KOČIČKOVÁ PŘESUNULA NA JEVIŠTĚ MĚSTSKÉHO DIVADLA, ABY UVEDLA SOUTĚŽNÍ KOMEDII DOMÁČÍHO SOUBORU. PARTNERY JÍ BYLI ZDENĚK RUMPÍK A JINDRA JANOUŠKOVÁ.

TÉMA ÚKLIDU VLÁDLA CELÉMU ÚTERÝ. PO ÚKLIDU NA ZKUŠEBNĚ PŘIŠLA ČISTÍRNA DO MĚSTSKÉHO DIVADLA, KDE SE PAK OČISTNÝ SMÍCH NESL HLEDIŠTĚM...

NA DĚKOVACKU MEZI HERCE PŘIŠLA I REŽISÉRKA INSCENACE HANKA MIKOLÁŠKOVÁ.

JAK JE VIDĚT, HONZA MUSIL A PEPA PEJCHAL HÝČKAJÍ MARTINU SIKOROVOU NEJEN NA JEVIŠTI, ALE I V ZÁKULÍŠÍ...

ČLENKA STUDENTSKÉ POROTY ANNA HLAVÁČKOVÁ ODEVZDÁVÁ BODOVACÍ LÍSTEK EKONOMICKÉMU NÁMĚSTKOVÍ DIVADLA ING. BOHUMILU KOSOVI.

Rozhovor s režisérkou pardubické Čistírny Hanou Mikoláškovou

Čistírna byla vaší první pardubickou režii. Jak se vám ve Východočeském divadle pracovalo? Byla pro vás spolupráce s místním souborem něčím zajímavá, příjemná nebo naopak?

Ze všeho nejpříjemnější pro mě byla spolupráce s místním souborem hereckým, protože jsem měla velké štěstí na obsazení, na lidi, kteří jsou jednak profesionální, tvořívi a hraví a chodí na zkoušky s dobrou náladou, a to se většinou o dost líp tvoří, než když představení vzniká ve stresu nebo v napětí. Takže po lidské stránce se mi v Pardubicích hrozně líbilo. Navíc jsem zjistila, že i to zázemí je naprosto úžasné – technikáři, kulisáci, zvukař. Co se týče profesní stránky, to pro mě byla také nová zkušenost. Sice jsem už dělala komediální tituly, některé lehčí žánry a vešlejší věci, ale takovou čistokrevnou komedii jsem ještě nedělala, tak velkou celovečerní a ještě navíc novinku, českou premiéru a původně konverzační komedii, kterou jsme přepsali do situačního humoru a do grotesky. Ke grotesce mám hodně blízko a už jsem ji dělala, ale tu kombinaci s konverzačním žánrem jsem ještě nepotkala, a to pro mě bylo nové.

Upravit dramatický text, přepsat ho do grotesky byl přímo váš nápad?

Dalo by se to tak říct. S dramaturgem Tomášem Syrovátkou jsme to cítili stejně. A já jsem i s tím záměrem vybírala ke spolupráci hudebního skladatele, protože jich mám takovou trošku větší stáj, ale tady byl můj nejhavější favorit David Smyčka, který působí vedle v hradeckém Klicperově divadle jako herec, a jinak je to vynikající skladatel. David dělá muziku, která je pro herce svým způsobem velmi motivující, akční a dynamická, a proto jsem s ním chtěla spolupracovat. V textu jsme se snažili dost škrtat, aby zbyl prostor na pohybové vyjádření, groteskně situační vyjádření. Aby to byl spíš takový v dobrém slova smyslu sitcom, lze-li to tak nazvat, ale v podstatě druh humoru, který nevyplývá nutně z nějaké přísné logiky věcí, ale věci třeba absurdních.

Jakým způsobem jako režisérka pracujete? Jste spíše direktivní nebo je pro vás důležitá týmová práce, kolektivní tvorba?

Pro mě je důležité objevovat, co je lidem vlastní, zkoumat, pokusit se odhadnout, kam nejdou, protože nejsou zvyklí ve vlastních intencích se tady v těch vodách pohybovat, ale vidím, že tam nechodí, jenom protože to po nich nikdo nechtěl. Ráda posouvám lidem pohled na to, co sami dokážou. To znamená systém výzev. Ale výzvu nemůžete položit direktivně, výzva musí být akceptována. Pak lidé sami přinášejí a jde z nich spousta zajímavých a překvapivých momentů, na které bych sama nepřišla nikdy, protože mám nějaké vidění, citění a nějakou fantazii, ale každý člověk má jinou. Takže je dobré, samozřejmě v rámci nějakých mantinelů, které musí režisér nastavit, pouštět herce, jak já říkám „na volno“, protože oni se pak rozběhnou nečekanými směry a to může být velkým přínosem. Navíc sami můžou ve svých schopnostech odhalit něco, o čem třeba nebyli přesvědčeni, že toho jsou na jevišti schopní.

Co pokládáte za svou nejlepší režii nebo jaká inscenace vás nejvíc bavila? Režirujete jen činoherní žánry? Nebo máte zkušenost s tanečním nebo hudebním divadlem?

I hudební, i taneční, dětské i pro mládež, vážné i veselé kousky, já se naprosto ničemu nevyhýbám. Ale pořád se mám co učit, a proto je pro mě každá inscenace důležitá. Většinou záleží na tom, co po mě chtějí divadla. Působila jsem v divadle Polárka v Brně, divadle pro děti a mládež, ale jinak cestuji poměrně hodně po celé republice. Navíc teď dělám dva roky v rozhlase. Pro mě čím širší záběr, tím lepší. Nevyhýbám se různým žánrům, ani historickým hrám, ani nejsoučasnějším textům. To je pro mě asi to nejdůležitější, a proto ani nemůžu říct, jestli jsem si něco užila víc nebo míň. Rozhodně potřebuju, aby v inscenaci byla muzika a dost výraznou úlohu v mých inscenacích hraje pohyb. Nedávno jsem dělala nonverbální inscenaci Jen počkej zajíci, kdy je veškerý text zdrucnut na větu, „Jen počkej, zajíci“, takže není zrovna moc, o co se opřít. Ale baví mě i práce s textem. Pro mě je asi důležitější, aby to mělo nějaké téma, které mi je blízké. A mně jsou blízká témata, která nějakým způsobem přesahují člověka, odkazují k věcem nad námi a mimo nás, k Bohu a mravnímu řádu. A samozřejmě mě baví veselé věci, protože humor je nejlepší věc, kterou nám tady někdo mohl do vínků dát. A humoru není nikdy dost, když se můžete zdravě a pohodově zasmát.

Zveme vás na nedělní Kuličkiádu smíchu

Máte už dost divadla a smíchu? Věříme, že ne, ale přesto pro vás máme připravené ještě jedno festivalové překvapení, které však nemá s divadlem nic společného. Je to **Kuličkiáda smíchu**, sportovně zábavné odpoledne, kdy můžete aktivně odpočívat se svými dětmi či vnučaty, nebo prostě jen tak lelkovat, dívat se a fandit svým kamarádům. A o co vlastně půjde? Kuličkiáda je soutěž v cvrnkání kuliček na ledě. Možná to zní bláznivě, protože cvrnkání kuliček je činnost spojená spíš s jarem, parkem, hlínou, kdežto my vám nabízíme malou halu ČEZ arény a led.

Soutěžít budou jednotlivci i družstva. Účastníci budou rozděleni podle věku do několika kategorií: děti do 6 let, 6 – 9 let, 9 – 12 let, 12 – 15 let a od 15 let. **Vedle družstva složeného z herců Východočeského divadla se postaví extraligoví hráči HC Eaton Pardubice, zaměstnanci Českého rozhlasu Pardubice i mnoho dalších zajímavých hostů.** Jestli ale nechcete soutěžít, může si zacvrknat jenom tak pro radost.

Doporučujeme vzít si teplé oblečení, především obuv – hraje se na ledě! Pro děti jsou nutné ochranné přílby a chrániče kolen a loktů.

Na ledové ploše bude pro vás připravené teplé i studené občerstvení, cukrová vata, hudební produkce i módní přehlídka. Děti, které omrzí cvrnkání kuliček, se můžou těšit na Jana Honzu Lušovského, který je pobaví a (na velkou radost dospělých) i zabaví svým veselým živým kreslením.

Kuličky si nosit nemusíte, dostanete je na místě. Co ale mít musíte, je dobrá nálada a sportovní odhodlání. **Čekáme vás v ČEZ aréně od 13.00 hodin v neděli 21. února**, soutěže pod bedlivým okem rozhodčích začnou ve 14.00 hodin.

JaU

Připravil Radek Smetana, foto Michal Klíma

Generální sponzor festivalu

SKUPINA ČEZ

Sponzor cen festivalu

Významní sponzoři festivalu

Mediální sponzoři festivalu

Vše o festivalu, informace o programu, zajímavosti z průběhu festivalu, rozhovory s herci a režiséry i perličky a drby ze zákulisí nabízí Festivalové okénko ve vysílání Českého rozhlasu Pardubice. Festivalové okénko naladíte na frekvenci 104,7 FM v průběhu festivalu ve všední dny v 8:40 a 13:50 hodin, o víkendu pak v 8:20 a 15:50 hodin.

Sponzor Kuličkiády smíchu

Ubytování zajišťuje

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Pardubického kraje.

Statutární město Pardubice podporuje GRAND Festival smíchu. Pod záštitou Ministerstva kultury ČR a primátora města Pardubic Ing. Jaroslava Demla.

Pardubický kraj podporuje GRAND Festival smíchu, který byl zařazen do dokumentu Tvář Pardubického kraje jako významná událost.